

моіми постелю мою ѿмочу.

Сматеся ѿ юрости ѿко моё, ѿвешахъ
ко кетхъ вразехъ моихъ.

Щитуйте ѿ мене вій дѣлакшій безза-
коніє, ткш оуслыша гдѣ глаш плача моєгѡ.
Оуслыша гдѣ моленіе моё, гдѣ мать
мою прѣатъ.

Да постыдатса, и смутятса вій вра-
зї мої: да возврататса, и оустыдатса

Любліи викорѣ.

Доколѣ гдї, забудеши мѧ до концѧ;
доколѣ ѿврашаши лицѣ твоє ѿ мене;

Доколѣ положу говѣти въ дѹши моїй,
болѣзни въ сърдцѣ моемъ дній и нощь;
доколѣ вознесетса врагъ мой на мѧ;

Прізри, оуслыши мѧ гдї вже мой, просвѣ-
тн очи мої, да не когда сущу въ смртъ.

Да не когда речетса врагъ мой: оукрѣ-
пнхса на него.

Стужанющій мї возврадитса, аще